
Słonowice, st. „G”, gm. Kazimierz Wielka, woj. kieleckie, AZP 98-61/38

Informator Archeologiczny : badania 32, 50-51

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

RZESZÓW, st. 54, gm. *loco*, woj. rzeszowskie, AZP 103-75/30

- osada kultury ceramiki wstęgowej rytej (neolit)
- osada kultury ceramiki pucharów lejkowatych (neolit)
- ślady osadnictwa kultury mierzanowickiej (wczesny okres epoki brązu)
- ślady osadnictwa kultury trzcinieckiej (starszy okres epoki brązu)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 18 czerwca do 20 lipca przez mgr. Wojciecha Dragana i mgr. Piotra Miturę (Muzeum Okręgowe w Rzeszowie). Finansowane przez Rzeszowską Spółdzielnię Lokatorsko-Własnościową. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 700 m².

Odkryto pozostałości 10 obiektów nieruchomości oraz 26 dołków posłupowych, będących pozostałością trzech domów słupowych odsłoniętych częściowo. Pozyskany materiał ruchomy kultury ceramiki wstęgowej rytej reprezentuje fazę Ż II. Ponadto wystąpił materiał ceramiczny kultury pucharów lejkowatych oraz pojedyncze fragmenty ceramiki kultury mierzanowickiej i trzcinieckiej.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach i Sprawozdaniach Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego”.

Badania nie będą kontynuowane.

RZUCEWO, st. 1, gm. Puck, woj. gdańskie, AZP 04-42/1

- osada kultury rzucewskiej (neolit)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr Danutę Król (Muzeum Archeologiczne w Gdańsku). Finansowane przez PSOZ. Kontynuacja badań z lat 1927-29 i 1997 roku. Czternasty sezon badań. Przebadano powierzchnię 105 m².

Osada położona jest ok. 1 km na północny wschód od zabudowań wsi Rzucewo, bezpośrednio nad Zatoką Pucką. Pracami objęto część osady przylegającą bezpośrednio do wykopu Józefa Kostrzewskiego z lat 1927-29.

W założonych 4 wykopach o łącznej powierzchni 1 ara zarejestrowano fragmenty chat słupowych i paleniska prostokątne.

W jednym z wykopów zarejestrowano dwie chaty zróżnicowane w zakresie kształtu i wypełniska. Jedna zbudowana była na planie prostokąta, druga na planie kwadratu.

Wśród materiałów zabytkowych wydzielono: fragmenty naczyń (w tym naczynia rynienkowate), płyty szliflerskie, siekiery kamienne i wyroby krzemienne.

Materiały i dokumentacja z badań znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Wyniki badań zostaną opublikowane w czasopiśmie „Pomerania Antiqua”.

Badania będą kontynuowane.

Samborowo, st. X, gm. Ostróda, woj. olsztyńskie, AZP 28-56/10 - patrz: mezolit

SŁONOWICE, st. „G”, gm. Kazimierz Wielka, woj. kieleckie, AZP 98-61/38

- grobowiec kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- osada kultury trzcinieckiej (starszy okres epoki brązu)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone w lipcu i sierpniu przez dr. Krzysztofa Tunię (Instytut Archeologii i Etnologii PAN o/Kraków). Finansowane przez PSOZ. Siedemnasty sezon badań.

Stanowisko znajduje się w obrębie zachodniomałopolskiej wyżyny lessowej, na lewobrzeżu Małoszówki - prawobrzeżnego dopływu Nidzicy (lewobrzeżny dopływ Wisły). Prowadzone w bieżącym roku prace sprowadzały się do poszerzenia od strony północnej wykopu nr XXIV. Celem ich było uzyskanie rzutu poziomego rowu usytuowanego równoległe do ściany północnej badanego od

paru lat grobowca „megalitycznego”. Po zdjęciu warstwy oraniny natrafiono na zarys wspomnianego rowu oraz kilka kolistych w rzucie poziomym obiektów - najprawdopodobniej związanych z osadą kultury trzcinieckiej, która nawarstwiła się na pozostałości neolitycznego cmentarzyska kultury pucharów lejkowatych. Tegoroczną eksploracją zakończono na odsłonięciu stropowej partii rowu oraz obiektów zespołu „trzcinieckiego”.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Pracowni Archeologicznej IAiE PAN w Igołomi.

Badania będą kontynuowane.

Smardzowice, st. 1, gm. Skała, woj. krakowskie - patrz: paleolit

SMOGORZEWIEC, st. 9, gm. Obrowo, woj. toruńskie, AZP 41-45/58

- ślady osadnictwa mezolitycznego
- osady kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- ślady osadnictwa kultury ceramiki sznurowej (neolit)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez dr. hab. Stanisława Kukawkę i dr. Jolantę Małecką-Kukawkę (Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Instytut Archeologii i Etnologii, Zakład Prahistorii) z grupą studentów archeologii UMK w Toruniu. Finansowane przez Uniwersytet Mikołaja Kopernika. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 1087,5 m².

Stanowisko znajduje się w obrębie Kotliny Toruńskiej. Usytuowane jest na krawędzi IX terasy nadzalewowej Wisły. Wzdłuż podstawy terasy na przestrzeni około 2 km ciągnie się pasmo zmeliorowanych obecnie terenów łąkowych o szerokości od około 100 do około 500 m. Od zachodu, południowego zachodu i południa przez tereny łąkowe przepływa niewielki ciek (Młynówka) odprowadzający wody z terasy IX i niższych do Wisły. Podłoże geologiczne stanowiska stanowią piaski luźne i żwiry. Wyniesione jest ono ponad okoliczne tereny łąkowe nieznacznie - zaledwie o 1 do 2,5 m. Łąki, przed zmeliorowaniem zapewne okresowo podmokane, otaczają okolice stanowiska niemal ze wszystkich stron.

W trakcie badań powierzchniowych, prowadzonych w ramach AZP jak i tuż przed badaniami wykopaliskowymi, określono, że stanowisko zajmuje powierzchnię około 1,5 ha, obejmując partie szczytowe bardzo słabo zaznaczonego w terenie wyniesienia. W trakcie badań powierzchniowych stwierdzono ponadto, że w zachodniej części stanowiska ceramika występuje liczniej (we wschodniej części były to zaledwie pojedyncze fragmenty).

Badaniami wykopaliskowymi objęto całą przestrzeń stanowiska, prace prowadzono w wykopach o wymiarach 5 x 5 m lub 5 x 2,5 m. Materiał zabytkowy (głównie ceramiczny), zarówno w warstwie ornej jak i pod nią, koncentrował się w pięciu niewielkich - poniżej 1 ara - skupieniach, wyłącznie w zachodniej części stanowiska. W ich obrębie lub w pobliżu zidentyfikowano 27 obiektów, z których większość ma bez wątpienia charakter kulturowy. Poza wspomnianymi skupiskami materiały zabytkowe występowały sporadycznie i to najczęściej wyłącznie w warstwie ornej.

Łącznie z powierzchni stanowiska i wykopów badawczych pozyskano ponad 2700 fragmentów ceramiki kultury pucharów lejkowatych i kilkanaście kultury ceramiki sznurowej (z obiektu), 116 krzemieni (w tym dwa o pokroju mezolitycznym znalezione poza skupiskami zabytków KPL), fragment przęślika glinianego, fragment żarna, kilka odłupków kamiennych i kilkadziesiąt drobnych zbielonych („przepalonych”) kości. Pobrano kilka prób węgla drzewnych.

Analiza materiału ceramicznego kultury pucharów lejkowatych pozwala wstępnie datować stanowisko na fazę IIA na Kujawach (faza I na ziemi chełmińskiej). Jednocześnie w cechach zdobnictwa ceramiki zaobserwowano elementy północno-wschodnich kultur subneolitycznych.

Funkcjonalnie, badany wykopaliskowo punkt, uznać można za pozostałość pięciu niewielkich, niejednoczasowych struktur podomowych, typowych dla wczesnych faz kultury pucharów lejkowatych.

Materiały z badań oraz komplet dokumentacji znajdują się w Instytucie Archeologii i Etnologii